

W sytuacji, gdy strona na etapie postępowania administracyjnego stawia w tym przedmiocie zarzut, wskazując na toczące się jednocześnie postępowanie karne w związku z odmową przyjęcia mandatu, to wówczas kwestią najistotniejszą dla wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy, czyli zastosowania sankcji administracyjnej na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy, jest rozstrzygnięcie tego zarzutu poprzez ustalenie czy kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym. – takie stanowisko przedstawił WSA w Opolu w wyroku z dnia 17 stycznia 2017 roku (sygn. akt: II SA/Op 400/16).

Okoliczności faktyczne

Decyzją organu pierwszej instancji zatrzymano skarżącemu prawo jazdy kat. B na okres 3 miesięcy. Podstawą prawną rozstrzygnięcia był przepis art. 102 ust. 1 pkt 4 i ust. 1c ustawy o kierujących pojazdami (*starosta wydaje decyzję administracyjną o zatrzymaniu prawa jazdy w przypadku, gdy kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym*).

Komendant Powiatowy Policji poinformował Starostę że kierujący na terenie zabudowanym przekroczył dozwoloną prędkość o 72 km/h (122/50). W piśmie tym podano także, że nie zostało zatrzymane prawo jazdy z uwagi na fakt, iż nie posiadał on tego dokumentu podczas kontroli, bowiem oświadczył, że prawo jazdy zagubił. Komendant wniósł o wydanie decyzji o zatrzymaniu dokumentu prawa jazdy. Jednakże - co wynika z akt - kierowca odmówił przyjęcia mandatu karnego, a Komendant skierował wniosek o ukaranie do Sądu Rejonowego. Kierowca podnosił, że nie przekroczył dozwolonej prędkości.

W niniejszej sprawie, organy I i II instancji przyjęły, że w świetle art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy wystarczającą podstawą do wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy jest informacja Komendanta Powiatowego Policji o przekroczeniu dopuszczalnej prędkości. Organy zgodnie stwierdziły, że brak jest podstaw do prowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie: przekroczenia prędkości pojazdu, posiadania przez urządzenia do pomiaru prędkości odpowiednich homologacji, a tym samym wiarygodności pomiarów.

Rozstrzygnięcie WSA

W ocenie WSA dostrzec trzeba, że organ dysponował informacjami:

- o przekroczeniu dopuszczalnej prędkości o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym,
- o odmowie przyjęcia mandatu karnego przez skarżącego i w następstwie,
- o zawisłym postępowaniu przed sądem powszechnym o ukaranie skarżącego, który negował przekroczenie ww. prędkości.

Uwzględniając zatem przepisy cyt. ustawy o kierujących pojazdami i Kodeksu postępowania administracyjnego należało zwrócić uwagę na prowadzone przez organ postępowanie administracyjne w sprawie zatrzymania prawa jazdy w przypadku, gdy "kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym".

Z przepisu art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy wynika obowiązek wydania przez organ decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy, ale tylko wtedy, **jeśli prawidłowo ustalony stan faktyczny sprawy administracyjnej odpowiada hipotezie tej normy, tj. kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym**. W sytuacji natomiast, gdy strona na etapie postępowania

Odmowa przyjęcia mandatu przy "pięćdziesiątce" - ciekawy wyrok WSA

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: niedziela, 26, marzec 2017 11:54

Monika Małowiecka

Odslony: 10657

administracyjnego stawia w tym przedmiocie zarzut, wskazując na toczące się jednocześnie postępowanie karne w związku z odmową przyjęcia mandatu, to wówczas kwestią najistotniejszą dla wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy, czyli zastosowania sankcji administracyjnej na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy, jest rozstrzygnięcie tego zarzutu poprzez ustalenie czy kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym.

Natomiast jeżeli organ dysponuje informacją od policji o przekroczeniu prędkości o więcej niż 50 km/h przez kierującego pojazdem oraz o odmowie przyjęcia przez kierowcę mandatu karnego i w związku z tym o toczącym się postępowaniu karnym, a strona postępowania administracyjnego (kierujący pojazdem) wyraźnie kwestionuje przekroczenie dopuszczalnej prędkości, to w takich okolicznościach rozstrzygnięcia na podstawie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy organ nie może opierać wyłącznie na przekazanej informacji o przekroczeniu przez stronę prędkości o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym.

Żaden przepis nie zabrania organowi do dokonania własnych ustaleń w przedmiocie przekroczenia dopuszczalnej prędkości, o jakiej mowa w art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy. Obecne regulacje k.p.a. i ustawy o kierujących pojazdami nie wprowadzają automatyzmu i obligatoryjności rozstrzygania o zatrzymaniu prawa jazdy, w sytuacji braku jednoznacznego ustalenia, czy dozwolona prędkość została przekroczona o więcej niż 50 km/h.

W przedmiotowej sprawie, rozstrzygnięcie zarzutu w kwestii ustalenia, czy skarżący przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h, nastąpiło w toczącym się równolegle postępowaniu karnym (w związku z odmową mandatu karnego), a organ pominął i tę okoliczność nie rozważając, że rozpoznanie niniejszej sprawy i wydanie decyzji zależy w tym konkretnym wypadku, od uprzedniego **rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego**, o którym mowa w art. 97 § 1 pkt 1 k.p.a.